Enderrock | Redacció | Actualitzat el 09/07/2020 a les 13:30

?Toni Comín: «L'error més gran de la meva vida va ser no dedicar-me a la música»

El conseller a l'exili participa a la gravació d'una cançó d'Un Tal Pere

Toni Comín | Josep M. Montaner / UCE

Toni Comín era conseller de Salut quan l'octubre de 2017 va haver de marxar del país. La separació de la família, especialment de la seva parella i de la filla és el que ha impulsat a Pere Traserra (**Un Tal Pere**) a escriure "Un passeig per Lovaina", en referència a la població on resideix actualment. A banda de ser-ne el destinatari, Comín participa a la cançó tocant el piano. De tot plegat n'hem parlat amb ell.

Un Tal Pere
"El Pere és de la colla de la meva parella, el Sergi, de tota la vida i som molt amics. Quan van acabar l'escola, tota la colla van muntar una companyia de teatre *amateur* que es deia 'Somni al Terrat' i així han mantingut el vincle. El Pere sempre deia que volia cantar i un dia es va posar a fer cançons. Els seus amics mai havien imaginat que ell apostaria tan fort per la seva vocació de cantautor però ell va anar fent sense defallir. Tanmateix, l'hem anat seguint sempre i vam anar al primer concert. Quan vaig haver de marxar, la colla ho va viure molt intensament. També va ser un xoc per a ells. M'han vingut a veure, han acompanyat al Sergi i la Laia tot aquest temps?"

"Un passeig per Lovaina"
"Un dia el Sergi em va dir que el Pere havia fet una cançó inspirada en l'exili i me l'havia dedicada.

És una cançó preciosa. Aquesta cançó m'emociona molt. Al final em va regalar la pista de piano. Em va proposar que la gravés jo i em va dir que la modifiqués tant com volgués. Jo soc més intèrpret que compositor però vaig fer un arranjament de piano per adaptar-ho una mica al meu gust sense modificar les harmonies de la cançó. Em va dir que per ell era molt emocionant que jo toqués el piano i que amb això ja en tenia prou, que si jo volia que ho mantingués en secret i que no ho posaria als crèdits del disc. Però jo li vaig dir que podia posar-ho tranquil·lament. A mi m'agrada molt. Crec que l'emoció l'ha portat a fer una peça d'una gran qualitat".

La gravació
"El Pere em va enviar la cançó en diversos formats: veu sola, piano sol? Vam haver de buscar un estudi i el vam trobar a Anvers. Pocs dies abans del dia que havíem d'anar a gravar ens van confinar a tots, aquí a Bèlgica. Hi vam anar igualment però quan hi vam arribar estava tot tancat. I han anat passant els mesos? Durant el confinament vam localitzar un estudi a Brussel·les, que és on ho vam gravar quan es va acabar la quarantena. Ho hem gravat a un estudi on es fan la majoria de bandes sonores de gran part de pel·lícules europees francòfones. Hi havia una sala on hi cabia una orquestra simfònica sencera."

De classicisme vienès
"Jo soc molt de música clàssica. Quan he anat a alguna ràdio que hi havia un piano i m'han demanat que toqués alguna cosa he tocat **Llach**, però quan estic sol a casa meva toco **Bach**, per exemple. Hi ha uns autors que, per mi, són grandiosos i quasi mai no surto d'aquests: **Bach**, **Mozart**, **Schubert** i **Brahms**. M'obsessiono amb obres concretes i puc estar un mes enganxat a un preludi d'"El clavecí ben temprat", per exemple. Sóc molt del classicisme vienès. I també m'agraden molt **Beethoven**, **Schumann** i **Haydn**. De **Beethoven**, el que m'es m'agraden són els concerts per a piano i orquestra, però és clar, no tinc cap orquestra?"

El poder de la música
"Per mi la música ha estat molt important en la formació del caràcter. Això val per a tot: per a la vida, per a la política, per a la filla? Aprendre música i a tocar el piano em va educar a tres nivells. El primer és el nivell emocional, dels sentiments. T'ajuda a exterioritzar els sentiments. Només per això la gent ja hauria de fer música perquè en general tenim una educació emocional lamentable. El segon nivell és el matemàtic, perquè la música és matemàtica pura. Les regles del joc són rigoroses i t'ajuden a estructurar i ordenar el cap. El tercer és la disciplina. No es pot aprendre un instrument sense l'esforç i la perseverança. Jo dec molt a la música, sense ella no seria el mateix. L'error més gran de la meva vida va ser quan als 19 anys vaig haver de triar i vaig escollir la carrera universitària en lloc de la música".